

**МІЖНАРОДНІ І ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ НОВОГО
ЗАКОНУ УКРАЇНИ “ПРО ОСВІТУ”
(В ЧАСТИНІ ВИЗНАЧЕННЯ МОВИ НАВЧАННЯ)**

Резюме

Прийнятий Верховною Радою України 5 вересня 2017 року Закон України “Про освіту” викликав негативно реакцію в ряді країн, особливо в Румунії та Угорщині. На думку представників їх державної влади, стаття 7 даного закону, яка регулює використання мов у процесі навчання, є дискримінаційною по відношенню до національних меншин, оскільки не дозволяє отримувати середню і вищу освіту їх рідними мовами. Дане питання було винесене і на рівень міжнародних організацій — ООН, ОБСЄ, Ради Європи, оскільки, на думку згаданих зарубіжних високопосадовців, мовні положення Закону “Про освіту” суперечить міжнародним документам, ратифікованим Україною.

Однак аналіз даних документів свідчить про те, що такі твердження не відповідають дійсності, і Україна не порушила букви жодного із згаданих документів, у тому числі Європейської хартії регіональних мов або мов меншин. Водночас можна стверджувати, що гостра і навіть дещо агресивна реакція окремих держав на новий Закон України “Про освіту” зумовлена не його дискримінаційним характером, а насамперед їх політикою стосовно своїх співвітчизників за кордоном, яка об’єктивно перешкоджає їх інтеграції в суспільний і гуманітарний простір країн проживання, в тому числі України, і створює передумови для виникнення в їхньому середовищі сепаратистських настроїв.

О. М. Литвиненко

Відділ гуманітарної безпеки